

Bilag 4. Underbilag.

Undertegnede maa udtale os imod den foreslaaede Indførelse af Doms mænd i Straffesager.

De Mangler, der kan være ved vor Strafferetspleje, særlig den utilstrækkelige Umiddelbarhed ved Landsretterne, kræver ikke til deres Afhjælpning, at Dommerhvervet delvis overføres til Lægmænd. Vi antager heller ikke, at der hos Befolkningen har dannet sig den Opfattelse, at den ikke kan nære fuld Tillid til Straffedomstolenes Evne og Vilje til at afgøre Sagerne med fornøden Upartiskhed og Forstaaelse.

Der er derimod al Grund til at antage, at dette vil blive Tilfældet, hvis man vil gøre Lægmænd til egentlige Dommere og give dem Afgørelsesret ogsaa med Hensyn til Strafskyldens Følger. Der kræves her Uddannelse af ensartede Grundsætninger om Udmaaling m. v. hos de forskellige Retter, saafremt Afgørelserne ikke skal føles enten som Uretfærdigheder mod de Tiltalte eller som utilstrækkelig Haandhævelse for de Personer eller Samfundskredse, som Straffeloven skal værne. Men her mangler tilfældige Lægmænd Forudsætningerne for at kunne gøre Fyldest. Ogsaa Afgørelsen af Beviset og Skylden, der ligesaa vel kan gaa i domfældende som i frifindende Retning, stiller store Krav til særlige Dommeregenskaber, hvis Tilstedeværelse garanteres ved Dommeruddannelse og Dommerstilling. Doms mændenes Overvægt i Tal er ikke stor nok til at udligne Forskellen.

Hvis Doms mændene ønsker at gøre en selvstændig Indsats — og ellers mangler der Grund til at indføre den besværlige, bekostelige og omstændelige Domsmandsordning — vil Sagens Udfald ofte blive afhængig af, hvem der tilfældigvis fungerer som Doms mænd den paagældende Dag, men dermed er Ligheden for Loven tilsidesat. Erfaringerne fra Udlandet er formentlig heller ikke beroligende med Hensyn til, at Domsmandsretter kan gøre Fyldest, naar de sociale Modsætninger gør sig gældende.

Hertil kommer dels, at det stillede Forslag skyder det juridiske Element ufor nødent stærkt i Baggrunden, stærkere f. Eks. end i tysk Ret, dels at det sætter Doms mændene i et ganske løst Forhold til Retten, saaledes at de idelig vil komme til at skifte. Der maatte efter vor Mening ialtfald drages Omsorg for, at Doms mændene er i Besiddelse af de fornødne særlige Kvalifikationer, hvorhos Ordningen maa være saaledes, at der gives Doms mændene Lejlighed til gennem fortsat Virksomhed at øve deres Evner, paa lignende Maade som Tilfældet er med Hensyn til de læge Dommere i Sø- og Handelsretten.

Men som anført formener vi, at Strafferetsplejens Udvikling bør ske paa Grundlag af den bestaaende Dommerstand.

Troels G. Jørgensen.

Kühl.

Volmer Lind.